

Publicerad 2018-02-06 11:04 av morgonstjärna

Hällristningen berättar

i min hands kupade mörker
håller jag varsamt fågel Blå
Drömskeppet seglar över skyar grå
sakta ror jag över vågornas kam
ljuset skymtar i gryningen längre fram
tiden tassar försiktigt på tå
med kärlek pyntar jag fågel Blå
vågorna kommer och går
hjärtat tickar och slår

bygger ett älskat namn av strandens stenar
ord som allt förenar
ord för skörd och hagel har genom tid
ristats på stenar
i rött och svart
ord för man och kvinna
och långbåten revbensspantad avklädd sin
brädfodersläkt

vi kan se livet ristat på hällen men inte höra

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren morgonstjärna med Poeter.se id #102214 innehar upphovsrätten